

образование-то си, той едва тогава ще подкача. Който пакъ по злополучіе, отъ сиромашіѣ или отъ другъ нѣкаквѣ причинѣ не ще може да сѣди въ училище-то много время, той не ще може да научи и онова малко нѣчто, что-то трѣбва да знае человекъ и въ най низко състояніе, зачто-то не ще има врѣмя да изучи языка, на кой-то ся учи това нѣчто. Съ тоя языкъ щѣтъ ся изучавать малцина, и то всякакво, а множество-то не ще има никакво средство да поразшири кръга отъ познѣнія-та си, напротивъ отъ день на день ще испада въ невѣжество, какво-то что е была тая работа до сега. Така е това: ако да употребимъ Църковно-Славянскій языкъ за учебенъ, то не само, че нещѣмъ ся повдигнемъ напредъ въ просвѣщеніе-то, и повече щѣмъ испаднемъ въ мракъ отъ невѣжество. Това е истина, потвърдена съ дѣло отъ много народы; нѣ мы да не ходимъ надалечъ, и да видимъ, что сѣ правили и что правять сега съсѣди-ти на Гръцъ-ти и щѣмъ познаемъ право-то. Той народъ въ старо врѣмя е былъ просвѣщенъ повече отъ всичкы-ты другы съврѣменны народы и е образовалъ языка си съ различни писанія весма добрѣ. Това е было още прѣди рождество христово. Слѣдъ врѣмя Гръцъ-ти, както и всякой другъ народъ, измѣнили языка си до толкова,